

съ обработваеми растения за храна на добитъка, въ която влизатъ и 26 декара естественни ливади. Почти всичкото това производство земя се заема само съ фий и бурчакъ и само една малка частъ съ лудо просо (дели-дарж).

Слѣдъ фуражнитѣ растения, на трето мѣсто идатъ: варивата—фасулъ, леща, бакла, картофитѣ и бостанитѣ, съ каквито прѣзъ миналата година е било посѣто 12316 дикари. Тѣзи култури не сж имали важно економическо значение, освѣнъ колкото да удовлетворяватъ мѣстнитѣ нужди. Отъ тѣхъ заслужава да се обърне внимание върху сѣянето на картофитѣ въ Котленската околия, гдѣто зърненитѣ храни не могатъ да даватъ изобилна реколта.

Съ индустриални растения е било посѣто прѣзъ миналата година 6714 декари, отъ които: съ сусамъ 4408, бамя 1250, ленъ 109.8, тютюнъ 226, конопъ 269.8, памукъ 43.6 и анасонъ 5.1.

Ако цитирахме горнитѣ цифри, за пространството на земята, която заематъ различнитѣ култури, то това направихме, за да си уяснимъ системата на нашето ступаествувание. И наистина, всичко до тукъ ни показва, че ступанството на нашия селянинъ е едностранчиво и не съобразно съ днешнитѣ економически условия: ако въ производството на зърнени храни е ангажирано цѣлото ни земледѣлие, то това не е продуктъ отъ съобразителността на земледѣлеца съ пазара, търсенето и др. условия, а просто отъ това, че той е навикналъ и друго не знае освѣнъ да сѣе и обработва пшеница, ечемикъ, мисиръ и пр.; ако нашето скотовѣдство е тѣй лошо, щото не ни дава добра работна сила, нито месо, нито доброкачественна вълна, нито достатъчно количество млѣко и пр., то причината не лежи другагдѣ освѣнъ въ не доброто хранене и отгледване на добитъка, което не ще и да бжде по добро до тогава, до като имаме земи заети съ растения (и то какви!!) за храна на 1,030,726 глави добитъкъ (едъръ рогатъ 80597, коне, магарета и катъри 22716, свине 10745 и дре-